

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Мулько Ю. Р., *julia.mulko.5@gmail.com*
ПВНЗ «Академія рекреаційних технологій і права»

Рівень розвитку країни визначається, насамперед, рівнем розвитку вищої освіти. Концептуальні засади сучасної організації професійної підготовки майбутніх фахівців базуються на таких нормативно-правових актах: ЗУ «Про освіту» (1996), «Про вищу освіту» (2002, 2014), «Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті» (2001), «Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки», які націлюють на фундаментальну, неперервну, демократичну, варіативну, гуманістично спрямовану професійну підготовку педагога.

Головною метою сучасної освіти є підвищення її конкурентоспроможності, інтеграція в єдиний європейський освітній простір, підвищення її якості та забезпечення доступності, удосконалення системи управління освітою.

О. Ю. Балалаєва зазначає, що серед основних характеристик нової парадигми освіти науковці називають: перехід до евристично-пошукової моделі навчального процесу; орієнтування на розвиваючу освіту, особисто-орієнтоване навчання та інтегральні навчальні курси; оптимальне поєднання гуманітарної та природничо-математичної складових освіти, їх теоретичних і практичних компонентів; широке впровадження у навчально-виховний процес інформаційних технологій; варіативність навчальних програм; технологізація навчання як спосіб досягнення високого та прогнозованого рівня засвоєння знань в умовах масового навчання; перенесення змістових акцентів з опанування суми знань на вироблення навичок самостійного інформаційного пошуку, обробки та засвоєння навчального матеріалу; розвиток системи безперервної освіти [1].

Поняття інформатизація освіти пов'язане із широким впровадженням у систему освіти методів і засобів інформаційно-комунікаційних технологій, створенням на цій основі комп'ютерно орієнтованого інформаційно-комунікаційного середовища, з наповненням цього середовища електронними науковими, освітніми та управлінськими інформаційними ресурсами, з наданням можливостей суб'єктам освітнього процесу здійснювати доступ до ресурсів середовища, використовувати його засоби і сервіси при розв'язуванні різних завдань [2].

Як стверджує В. Г. Кремень, інформатизація освіти – це упорядкована сукупність взаємопов'язаних організаційно-правових, соціально-економічних, навчально-методичних, науково-технічних, виробничих і управлінських процесів, спрямованих на задоволення інформаційних, обчислювальних і телекомунікаційних потреб, що пов'язані з можливостями методів і засобів інформаційних та комунікаційних технологій (ІКТ) учасників навчально-виховного процесу, а також тих, хто цим процесом управляє та його забезпечує [5, с. 360].

Інформатизація освіти сприяє підготовці громадян до життя і професійної діяльності в нових суспільних умовах, інтеграції освіти в глобальну освітню систему. Інформатизація охоплює різні види освітньої діяльності: організацію і планування навчального процесу, вибір освітніх програм і технологій, проведення постійного контролю в різних формах за якістю знань та виступає джерелом оновлення інтелектуального і кадрового потенціалу освіти.

Інформатизація освіти передбачає широке та ефективне впровадження і застосування ІКТ при здійсненні освітньої, наукової та управлінської функцій, що притаманні освітній галузі. Проникнення ІКТ у навчальний процес створює передумови для кардинального оновлення як змістово-цільових, так і технологічних сторін навчання, що проявляється у суттєвому збагаченні системи дидактичних прийомів, засобів навчання і на цій основі формуванні нетрадиційних педагогічних технологій, заснованих на використанні комп'ютерів.

А. І. Клеба стверджує, що процес інформатизації сфери освіти здійснюється за двома основними напрямками: некерована інформатизація, що реалізується знизу з ініціативи педагогічних працівників й охоплює, на думку викладача, найбільш актуальні сфери діяльності та предметних галузей; керована інформатизація, що підтримується матеріальними ресурсами й відповідно до загальних принципів має концепцію та програму. У програмі інформатизації освіти особливе місце посідає підпрограма розробки й впровадження інформаційних технологій у навчання [4].

Як зазначає А.І. Клеба, перший етап інформатизації має цільове призначення – комп'ютеризацію суспільства. Другий етап інформатизації він зводить до персоналізації інформаційного фонду. Третій етап дослідник позначає як соціалізацію інформаційних запасів, що забезпечить високий рівень інформаційної культури, створення інтегрованих комп'ютерних інформаційних фондів з віддаленим доступом і при наступному розвитку – до повного задоволення зростаючих інформаційних потреб усього населення [4].

Широке застосування ІКТ в освіті дасть можливість:

- сприяти прискоренню передачі знань і накопиченого технологічного і соціального досвіду людства не тільки від покоління до покоління, але і від однієї людини до іншої;

- підвищити якість підготовки фахівця, його адаптацію до професійного середовища та соціально-економічних змін, що відбуваються у суспільстві;

- удосконалити систему освіти, яка б відповідала вимогам інформаційного суспільства та процесу реформування традиційної системи освіти у світлі вимог сучасного соціуму [3, с.97].

Накопичений світовий досвід ІКТ значною мірою випереджає методику їх впровадження у навчально-виховний процес. Тому розробка адекватної сьогоденню стратегії інформатизації освіти повинна базуватися на чітких вимогах до її матеріально-технічного та програмного забезпечення .

Отже, ключову роль у процесі оновлення освіти відіграє інформатизація, яка визнана одним із пріоритетних завдань держави. Цей процес сприяє удосконаленню форм і змісту навчального процесу, впровадженню комп'ютерних методів навчання,

що дасть можливість ефективно вирішувати освітні проблеми з урахуванням світових вимог.

Список використаних джерел:

1. Балалаєва О. Ю. Інформаційні технології як чинник формування нової парадигми освіти / О. Ю. Балалаєва // Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти. 2013. Вип. 7. С. 4-7.
2. Биков В. Ю. Сучасні завдання інформатизації освіти / В. Ю. Биков // Інформаційні технології і засоби навчання. 2010. Вип. 1 (15).
3. Грітченко А. Інформаційно-комунікаційні технології в освітньому процесі вищого навчального закладу / А. Грітченко // Психолого-педагогічні проблеми сільської школи. 2011. № 39(1). С. 97-102.
4. Клеба А. І., Читаєва Л. П. Впровадження інформаційно-комп'ютерних засобів навчання в освіту // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школі : зб. наук. праць. 2010. Вип. 9. С. 90-94.
5. Кремень В. Г. Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи : Монографія / за ред. І. А. Зязюна. К. : Віпол, 2000. 613 с.

Науковий керівник: *Герасимюк Л. С., старший викладач кафедри документознавства та інформаційної діяльності, ПВНЗ «Академія рекреаційних технологій і права».*